

[Aksel Larsen.]

ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft synes, det er uklart, hvad der er sagt af ministeren og står i bemærkningerne. Det er rigtigt nok, at ministeren har sagt, at den næppe på afgørende punkter går videre end den faktisk bestående tilstand i medlemslandene; men ministeren tilføjede, at for Danmarks vedkommende medfører den ikke forpligtelser, som ikke normalt tilgodeses ved behandlingen af udlændinge her i landet. Deri ser jeg ikke noget forbehold, og så vidt jeg har kunnet bedømme forholdene, som jeg kender dem, sammenholdt med konventionens bestemmelser, er det min opfattelse, at denne fremstilling af ministeren er rigtig.

Jeg kan intet have imod, at sagen behandles i et udvalg, tværtimod, og jeg tillader mig i øvrigt at sige, at når forholdet nu er det, at den kun er ratificeret af Norge og nu foreslås ratificeret af Danmark, kan jeg ikke se, at en udvalgsbehandling haster så forfærdelig meget. Man bør i udvalget ved regeringens hjælp undersøge, hvorledes andre regeringer stiller sig, om der er udsigt til, at konventionen i nogenlunde nær fremtid vil blive ratificeret af flere lande. Hvis der ikke er udsigt til det, haster det jo ikke så forfærdelig med at gøre den færdig her.

Det er jo ikke sådan, at jeg med meget stor begejstring hilser, at man her har en konvention, der kun vedrører den ene halvdel af Europa. Jeg kunne ønske, at man gjorde noget for at få denne deling af Europa ophævet, så vidt det overhovedet er muligt; men på den anden side kan jeg ikke se andet, end at det kan være ikke alene ikke skadeligt, men formentlig endda gavnligt, at vi får en sådan aftale, i hvert fald for de lande, der har været med til at udarbejde forslaget til denne konvention.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Også jeg beklager, at den højtærede udenrigsminister ikke kan være til stede ved denne lejlighed — han har ganske gode grunde dertil; det er ikke, fordi han frygtede at møde folketinget i denne sag — jeg beklager det, fordi jeg tror, at den højtærede minister ville have været i stand til at besvare den række af spørgsmål, der er stillet, og som

jeg derimod ikke er i stand til at besvare.

Jeg må herunder oplyse, at det er ikke for regeringen oplyst, at man i udenrigsministeriet har noget kendskab til, hvorledes andre stater stiller sig til en ratifikation af denne bosættelseskonvention; men jeg kunne måske gøre den betragtning gældende, at det vel har nogen betydning, at endnu et land ratificerer, og jeg vil være enig med det ærede medlem hr. Frode Jakobsen i, at udenrigsministeren i ministerkomiteen må presse på i retning af, at andre stater følger med.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel gjorde en bemærkning om oversættelsen. Rent umiddelbart synes jeg, det lød overordentlig rigtigt, hvad det ærede medlem sagde, og jeg skal med megen flid søge at få den højtærede udenrigsminister til at beskæftige sig med dette meget intrikate spørgsmål, for jeg erkender, at hvis det drejer sig om den private moral, bliver det overvejende betænkeligt.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg gerne sige, at det er rimeligt, når der rejses forskellige spørgsmål, at sagen behandles i et udvalg, og jeg kan på udenrigsministerens vegne — uden at have spurgt ham — afgive bindende løfte om, at han gerne vil møde i udvalget og give alle nødvendige oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Frode Jakobsen: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 13. januar 1960 i Bagdad afsluttet handelsoverenskomst mellem Danmark og Irak.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 57, fremsættelsen i tidenden sp. 37).